

عنوان مقاله:

رو به کدام سنت؛ خورشیدی که از مغرب طلوع می‌کند.

محل انتشار:

اولین همایش معماری و شهر سازی معاصر (مبانی و مصادیق معماری و شهرسازی) (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

مسعود حبیبی - دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد گنبد کاووس

خلاصه مقاله:

معرفی معماری معاصر ایران را باید در دوران قاجار و با شکل‌گیری معماری نئوکلاسیک در ایران جستجو کرد، که در ادامه با ورود جریان تجدد خواه و مدرنیسم، و سپس موج پست مدرنیسم و هویت‌گرایی جهانی روحی تازه در کالبد و روند تکاملی آن دمیده می‌شود. توجه به بوم‌گرایی، فرهنگ، اقلیم و به طور خاص زمینه‌گرایی از معیارهایی به شمار می‌رود که به وسیله‌ی آن معماران به نقد افکار و ایده‌های معماری مدرن پرداختند و سعی بر ارائه‌ی نگرشی همسو با هویت معماری ایرانی را داشتند. مقاله‌ی ذیل با هدف نقد جریان معماری معاصر ایران که در پی رویکردی هویت‌گرایانه در مقابل معماری نوگرایی و مدرن ایرانی شکل گرفته بود و نگاه به سیر تکاملی آن، به رشته‌ی تحریر در آمده است. در ابتدا با بیان نگرش فلسفی به مقوله‌ی شکل‌گیری جریان پست مدرنیته در جهان، و سپس با دیدگاه معمارانه به رویکردهای دوره‌های این جریان هویت‌گرا در معماری ایران و همچنین به بیان آثار ساخته شده در فرایند این نگرش خواهد پرداخت.

کلمات کلیدی:

پست مدرنیسم در معماری، معماری هویت‌گرا، هندسه و فرم، الگوهای معماری ایرانی، مفاهیم در معماری ایرانی، ابزار و زبان معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/84082>

